

YLÄSÄLI

2013 **2** Tervehdys Tukholman Suomalaiselta Adventtiseurakunnalta

"ROHKAISKAA

ARKOJA,

TUKEKAA

HEIKKOJA

JÄ OLKAA

KAIKKIA

KOHTAAN

KÄRSIVÄLLISIÄ."

YLÄSALI

2013 - 2

Tukholman Suomalaisen
Adventtiseurakunnan
uutis- ja yhteyslehti

Osoite

YLÄSALI-lehti
Olof Palmes
gata 25, 3 tr
111 22 Stockholm

Pankkiyhteys

Stockholms finska
adventförsamling
Plusgiro
19 46 61-5

Sähköposti

falcoprofil@bredband.net

Toimituskunta

Ari Laitinen
08-756 80 48
Vieno Piironen
0171-534 02
Riikka Jääskeläinen
riikkajaa@hotmail.com
Sinikka Mäkivierikko
falcoprofil@bredband.net
Aram Mäkivierikko
falcoprofil@bredband.net

Taitto

Sinikka Mäkivierikko

Kansi:

Kanadanhanhen poikasia.
Sinikka Mäkivierikko

Teksti

1. Tess. 5:14

Kotisivu:

www.ylasali.se

VANHA KILPAILU YS 2013-1

Kysymme: Miksi Jeesus sanoi opetuslapsille olevansa ”iloinen”, ettei ollut ajoissa paikalla parantamassa ystävään-
sä Lasarusta? **Vastaus:** ”Teidän tähtenne olen iloinen, etten
ollut siellä: tämä vahvistaa teidän uskoanne” (Joh. 10: 63).
Oikein vastanneista palkinto lähtee tällä kertaa *Maria Iivai-
selle*. Onnittelut!

UUSI KILPAILU YS 2013-2 sivulla 11

Ristisanatehtävän on laatinut Joel Niininen. Kiitos ”lainasta”!

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

Odotuksista onnellisempi?

Miten usein koet positiivisia tunteita? Entä negatiivisia? Miten yhteiskuntasi suhtautuu eri tunnetiloihin? Tätä kysyttäessä 300 japanilaiselta ja australialaiselta opiskelijalta Queenslandin yliopistossa paljastui, että onnellisuuden ihannointi voi tehdä ihmiset onnettomiksi.

Länsimaissa, missä onnellisuudesta on tullut normi, jatkuvan hyvän olon odote on suuri. Onnetonta pidetään jotenkin epäonnistuneena. Japanissa onnen tavoittelu katsotaan moraalisesti hieman kyseenalaiseksi, joten tunneodotukset ovat tasapainotetumpia. Tutkimuksen mukaan negatiivisia tunteita koettiin vähemmän siellä, missä suhtautuminen onnettomana olemiseen oli sallivampaa. Onnellisuus on siis pitkälti kulttuurikysymys, päättelee professori **Brock Bastian**.

Hän väittää myös, että jokaisella on oma, yksilöllinen tunnekehityksensä, emotionaalinen perusvirityksensä. Sen kieltäminen tai tukahduttaminen vain pahentaa asiaa. ”Olkaa aina iloiset” pitäisikin täsmentää: ”Olkaa iloiset, mutta aina oman tunnekehityksenne puitteissa.” Melankoolikko pystyy ehkä vain kaihoisaan surumielisyyteen, mutta se on hänen kohdallaan yhtä kelvollista ylistystä kuin jonkun toisen hurmioitunut halleluja. Jumalan edessä ei ratkaise olo-tila vaan läsnäolo.

Ei ole pakko nauttia edes kesästä, jos rakastaa syksyn myrskyjä enemmän; ei ihailla kukkia, jos kivet ovat kiehtovampia; ei altistaa itseään vehreydelle, jos sielunmaisema kohtaa peilinsä ulkosaariston karussa luodossa.

Näillä ehdoilla: Parasta *mahdollista* kesää ”kullekin lajinsa mukaan”!
– YS Toimitus/ Sm

Lähteet: PsycNET; Finding the World; ABC Science; *Helsingin Sanomat* 2.9.2012. Tutkimus on julkaistu *Emotion*-lehdessä, Vol. 12, Feb 2012

Mittamagiaa

Ruotsalainen näyttelijä **Ewa Fröling** oli syvän elämänkriisin seurauksena monta kuukautta sairaalahoitossa tohtalisen uupumuksen vallassa. Häntä pidettiin valvonnan alla kaiken aikaa.

Eräänä iltana hänen vuoteensa vierellä istui sairaanhoitaja, joka luki äänneen kaunista tekstiä ja kertoili hiljalleen asioista, muun muassa siitä, että hän oli päättänyt toteuttaa suuren haaveensa ryhtyä kokopäiväiseksi taidemaalariksi. Hän oli lähdyssä Pariisiin.

Kun Ewa aamulla heräsi, hän löysi yöpöydältään ihastuttavan pikku taulun. Värit olivat vielä hieman kosteat, joten Ewa ymmärsi, että hoitaja oli lähtökiireittensä keskellä maalannut taulun juuri häntä varten. Saatesanoja ei ollut, mutta viesti oli selvä: Välitän sinusta, tule takaisin elämään!

Tästä välittämisen eleestä tv-ohjelmassa kertoessaan Ewa sanoi kyyne-

lehtien, että siinä hetkessä oli voimaa. Hän tunsi, miten elämä lähti suonissa virtaamaan kohti paranemista. Matka oli vielä pitkä, mutta taulu muodosti käännekohdan. Siinä missä tavanomainen terapia ei häntä tavoittanut, sairaanhoitajan tekemä maalaus porautui hänen tietoisuuteensa.

Emme varmaankaan aina itse ymmärrä, miten paljon joku välittämisen ele voi merkitä vastaanottajalle. Mitäpä, jos edessä olevan kesän aikana päättäisimme viljellä mahdollisimman paljon ”välittämisen ele” -kukkaa! Tähdän meitä neuvoo myös Herran Sana: ”Antakaa, niin teille annetaan. Runsas mitta, tiiviiksi painettu, ravistettu ja kukkurainen, annetaan teidän syyliinne. Niin kuin te mittaatte, niin teille mitataan” (Luuk. 6:38).

Päätäkäämme yhdessä ja erikseen antaa toisillemme kukkuramitoin välittämistä niillä kesälaitumilla, missä liikumme. Silloin olemme toivon, ilon ja valon tuojia. Hyvää kesää kaikille!

– Eeva-Liisa Vihermä

*Rohkaisemisen
lahjan saanut
rohkaiskoon.
– Room. 12:8*

Turvatorni

Vanhat saksalaiset linnat ovat miltei kaikki tähän tapaan rakennettuja: uloimpana on muurin ympäröimä yläpiha ja taaimpana, missä kallio kohoaa kaikkein jyrkimmin, on linnan torni – Burgfried. Vielä senkin jälkeen, kun taistelussa muurit oli vallattu rynnäköillä ja neitsytkammiot paloivat, torni tarjosi turvapaikan, mihin peräännyttiin ja kerättiin kaikki arvokaimmat tavarat.

Linnarakennelma kuvaa hyvin siimmässämme piilevää tarvetta. Meillä kaikilla on muurin ympäröimä yläpiha-alueemme, mihin vetäytyämme pääsemme elämän mataluudesta, ja missä henkemme – niin kuin kuvittelemme – saa siivet. Olemme vapaat jokapäiväisestä ja alhaisesta. Tällainen yläalue voi olla kirjeiden kirjoittaminen, tai ehkä löydämme sen musiikista. Toiset lukevat Raamattua, toiset Homerosta löytäköseen tuon alueen.

Omasta sisimmästämme ei kuitenkaan löydy todellista voimaa kohottaa meitä suojaisiin vapauden biosfääreihin, jonne kaipaamme. Jo pieni ulkonainen kipu tai vähäinen häiriö ihmissuhteissa saa musiikin, kirjoittamisen ta lukemisen, oman ”yläalueemme” muodostamat muurit, tuntumaan kovin hatarilta.

Kaipaamme löytää linnan viimeisen turvatornin – paikan, joka kestää silloinkin, kun kaikki ympäriltämme palaa poroksi. Jos emme ole tuota tornia löytäneet, kaikki, mitä temme – vaikka olisimme kuinka suuria neroja –, on häilyvästä, ailahtelevaa.

Raamattu yhdistää yläpiha-aluekristillisyyden siihen tiehen, jota kutsutaan lain tieksi. Lain tien alituinen rauhatomuus johtuu siitä, ettemme milloinkaan voi kulkea sitä loppuun asti. En pysty uimaan yli ehdottomien vaatimusten koko meren. Vaikka vastaranta näyttäisi

KUVA: SINIKKA MAKVIERIKKO

Kaipaamme löytää paikan, joka kestää silloinkin, kun kaikki ympäriltämme palaa poroksi.

olevan aivan kätteni ulottuvilla, en voisi vaimentaa pääni yli lyöviä aaltoja.

Tällä tiellä kulijat kokevat samaa tuskaa kuin se, joka ylittää kuilua köyttä pitkin. Viimeinenkin askel voi johtaa horjahdukseen, ja kaikki on menetetty. Ellen ole pysynyt kaikessa, mitä lain kirjaan on kirjoitettu, jos elämässäni on pieninkin tahra, kirkouksen armoton hyökyaalokko löy ylitseni, sillä ”kirottu olkoon jokainen, joka ei pysy *kaikessa*, mikä on kirjoitettuna lain kirjassa, niin että hän sen tekee” (Gal. 3:10).

Omissatunnoissamme olemme kokeneet Jumalan taipumattomaksi – jopa sellaiseksi, joka saattaa kapinoinnin vuoksi hävittää koko ihmissuvun vedenpaisumuksessa, tai vierasta tulta sisältävän hiilipannun vuoksi syöstä Koorahin joukkoineen kuiluun. Emme voi kuvitellaakaan, että Jumala käsittelee syntiä kuin pelkkää ilmaa, tai että hän järjestäisi sille jonkinlaisen elintilan vierellään.

Siinä, että Jumala kiroaa synnin, vedetään suuri viiva yli kaikkien inhimillisten laskelmien – ”jokainen suu tukitaan”, ”koko maailma tulee syylliseksi Jumalan edessä sentähden, ettei mikään liha tule vanhurskaaksi hänen edessään lain teoista, sillä lain kautta tulee synnin tunto” (Room. 3:19, 20).

Meidän on siis vaiettava Jumalan edessä niin kuin tuomarin edessä vaietaan sen jälkeen, kun syyttäjä on sanonut sanottavansa ja corpus delicti, veren tahrima nuoli, ratkaiseva todistusaineisto,

on syyllisyyden näytteenä asetettu pöydälle. Syytetty vaikenee. Santarit seisovat hänen takanaan. Hän ei voi paeta.

Olemme samassa tilanteessa kuin Israel Kaisalmeren rannalla: edessä meri, takana egyptiläisten kavioiden jyske. Juuri silloin Jumala itse avaa meren heidän edessään. Meri muuttuu pelastuksen muuriksi ympärille.

”Silloin, kun me olimme vielä syntisiä, kuoli Krstus oikeaan aikaan meidän edestämme...” Meri on auki. Turvatornia ei tarvitse enää rakentaa: ”Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi...”

En voi uskoa, että Jumala on tehnyt pelastustien liian vaikeaksi. Jos meissä ei mitään ole, mitä me voisimme hänelle antaa? Eikö pikemminkin ole niin, että Jumala on tehnyt tien niin yksinkertaiseksi ja helpoksi, että tyhmin ja heikoinkin voi sen ottaa vastaan?

”Rangaistus oli hänen päällensä...” Harmoniaa tavoitteleva järkemme ei ehkä halua hyväksyä tällaista epäesteettistä ratkaisua olemassaolon syvimpiin ongelmiin. Mutta Jumalan Hengen paljastaessa sisimpämme hornankuilut ymmärrämme, ettei muuta ratkaisua ole.

”Että meillä rauha olisi...” Kun olemme löytäneet rauhan Jeesuksen veressä, kaikki harhakuvitelmat omasta arvostamme, pieninkin kerskauden aihe, kaatoa elämästämme. Liitymme ryövärien, syntisten naisten ja perheensä raunioittaneiden juoppojen sarjaan, jotka kaikesta huolimatta, ehkä viime hetkellään, löytävät armon.

Ainoa rauhan este on Jumalan työn vastustaminen. Vastustamiseen kuluttamani hetket ja vuodet ovat kuin raskaita kiviä, jotka muodostavat muurin Jumalan ja minun välille. Jumala ojentaa kätensä tuon muurin yli, avaa meren. Hän on jo sen tehnyt. Siinä on turvatornimme.

– Kai Arasola

Artikkeli perustuu yksityiskirjeeseen. Julkaistu kirjoittajan luvalla.

Kuinka kauan?

Vuonna 2012 Ruotsissa tehtiin 1,4 miljoonaa rikosilmoitusta. Vastaava luku 1975 oli 750 000, joten määrä on kasvanut siitä noin 86 %:lla. Väkiluku samana aikana kasvoi runsaat 16 % (8,2 milj. – 9,5 milj). 1975 rikoksia tehtiin asukasta kohti 0,091, v. 2012 noin 0,146/asukas.*

Kristukseen, joka oli puhdas synnistä, Jumala siirsi kaikki meidän syntimme, jotta me hänessä saisimme Jumalan vanhurskauten (2 Kor 5:21).

Joka ainoanko 112:sta Ruotsin tilaston rikosnimikkeestä – ryöstöistä, murhista, petoksista, raiskauksista, lasten hyväksikäytöstä, kiristyksistä, uhkauksista, murhapolitoista, parituksesta jne? Ja kaikki Suomen poliisin tietoon tulleet rikokset (520 000)** ynnä liikennerikkomukset (341 000)?

Kuitenkin kyse on vain yhdestä ainoasta vuodesta kahdessa (kansainvälisten vertailujen mukaan) maailman parhaimmista maista.

Entä kun rikosrekisteriin lisätään kaikkien aikojen kaikkien ihmisten kaikki salaisimmatkin pahat aiheet ja ajatukset, kaikki vääryydet, sotarikokset, kansanmurhat, poliittiset julmuudet, taloudelliset riistot, uskonnolliset vainot ja kaikki hillittömyys, raakuus ja huvikseen harjoitettu tuhoaminen – ja hän seisoo syytettynä niistä kaikista, ikäänkuin hän todella olisi ne tehnyt...

”Niin” – siten/sillä tavalla/niin paljon – tätä maailmaa on tähän mennessä rakastettu. Kuinka kauan vielä? –SM

*) Ruotsia koskevat luvut ovat karkeitakin noin/suunnilleen-lukuja, perustuvat Statistiska centralbyrån, Brån ja Poliisin internetissä julkaisemiin tietoihin; **) Suomen tiedot: *Helsingin sanomat* 18.6.2013

”Vart femte barn”-kampanjan mukaan Ruotsissa elää n. 400 000 lasta alkoholi-ongelmaisessa perheessä. Joka viides lapsi on siis ”alko-orpo”.

Mikä on totuus?

Vapaaseurakunnissa törmää usein sanaan totuus. Meillä on totuus. Meidän täytyy kertoa ihmisille totuudesta. Puhutaanko jumalallisesta totuudesta, Jeesuksesta Kristuksesta, joka on uskomme perusta, vai mitä tarkoitetaan? Onko totuus sana, jonka pitäisi tehdä vaikutus jokaiseen, vai pitäiskö sana elää todeksi? Mikä on totuus tässä maailmassa ja yksilön elämässä?

EURO-ORVOT **

Vaikka isä ja äiti minut hylkäisivät, Herra pitää minusta huolen (Ps 27:10).
Euro-orpoja, ulkomailla työskentelevien vanhempien kotimaahan jääneitä lapsia, on yksistään Romaniassa 350 000, Puolassa yli 100 000, Moldaviassa 100 000. Monen muunkin EU-maan lapset maksavat kovan hinnan ”työvoiman vapaasta liikkuvuudesta”. Näiden lasten kohtalona on usein päihheet, rikollisuus, prostituutio, teiniraskaudet jne.** Mihin päädytäänkään sitten, kun tämä ”hylätty” sukupolvi aikuistuu? – SM

Varhaiskasvatuksen maailmanjärjestö OMEP* toimii 0-8-vuotiaiden lasten hyvinvoinnin edistämiseksi.

KUVA: SINIKKA IMAKWIERIKKO

Tapasin jokin vuosi sitten erään nuoren naisen. Hänen isovanhempansa olivat olleet adventisteja. Heidän kanssaan hän oli käynyt adventtikirkossa ja ollut myös lastenleirillä muutaman kerran. Kysyin, kuinka hänen elämänsä sujui. Kerroin omasta uskostani ja sanoin, että Jumala rakastaa myös häntä. Tytön silmiin nousivat kyynelät. Hyvin henonolla äänellä hän sanoi:

– Ei se rakasta mua... Mä tiedän sen... Kun mä olin noin kaksivuotias, vanhempani erosivat. Mä jouduin isälle, äiti ei halunnut mua, kun hänellä oli jo kaks lasta aikaisemmasta avioliitosta. Mä en tavannut mun äitiä ennen kun vasta aikuisena.

– Isä oli alkoholisti, hän joi kaiken, usein myös ruokarahat. Me muutettiin usein, koska hän ei maksanut vuokria. Siks mä olin hoidossa missä milloinkin.

– Muistan erikoisesti yhden päivän lapsuudesta. Olin noin viisivuotias. Mulla oli hirvee nälkä. Pyysin isältä ruokaa. ”Ei meillä ole mitään syötävää, eikä rahaa millä ostaa ruokaa. Meidän täytyy rukoilla yhdessä, että Jumala antaa meille ruokaa”, isä sano. Me polvistuttiin ja rukoiltiin kumpikin ääneen, että Jumala antais meille ruokaa, mutta ei se antanut. Mun vatsa oli niin kipee nälästä... Itken itseni uuvuksiin. En tiedä, kuinka kauan me oltiin ilman ruokaa. Kuitenkin kauemmin kuin vain yks päivä...

Tämä oli totuus hänen elämässään. Minun totuuteni, että Jumala rakastaa jokaista ihmistä, ei ollut totta hänelle. Vaikka hän saisi selityksen, miksi Jumala ei vastannut (halusiko Jumala ehkä saada isän ymmärtämään vastuunsa?), hänen tunteitaan eivät mitkään sanat voineet pyyhkiä pois. Minäkin kysyn: Miksi lapsen täytyi kärsiä? Ei kai vain siksi, että minä – kuultuani hänen kokemuksensa – oppisin rakastamaan? Uskon, että meidän on käytännössä rakastettava kanssaihmiä, jotka Jumala lähettää tiellemme, niin että nämä voisivat eheytyä. Sanat ”Minä olen totuus” tai ”Jumala on rakkaus” kaikuivat onttoina rikkinäisten ihmisten korville. *Eläkäämme totuus todeksi. – Pirjo Sträte*

*) OMEP = Organisation Mondiale pour l'Éducation Préscolaire
 **) Lähteet: www.svt.se/ug/100-000-tals-barn-overgivna (julk. 1.9.2010); Lastensuojelun keskusliitto/Euro-orvot, Hannu Seppänen (2.5.2012)

50 vuotta sitten pastori-toimittaja-kirjailija **Olavi Rouhe** kirjoitti: ”Herran palvelijatar [Ellen White] varoittaa meitä kuvittelemasta, ettemme voisi enää vastaanottaa lisää totuutta ja suurempaa valoa. Näin on etenkin Raamatun ennustusten suhteen. Meneepä hän niinkin pitkälle, että lausuu: ”Tarkoin tutkiesamme jokaista epäamättömäksi luulemaamme totuuden yksityiskohtaa, vertaamalla raamatunkohtia toisiinsa, saatamme löytää Raamatun tulkinnassamme erheitä.” (Nuori Usko 1/1985)

Kumartakaa häntä, joka on luonut

Luovuustutkijoiden mukaan ihminen suhtautuu ympäristöönsä ja sen ilmiöihin periaatteessa kahdella tavalla: joko kiinnostuneen tarkkaillevasti, tai ennakkoluuloisen tuomitsevasti. Voittopuolisesti tuomitsevan asenteen vaaliminen johtaa henkiseen urautumiseen. ”Varmat” mielipiteet ja ennakkokäsitykset rajoittavat elämää.

Tutkiva, havaintokeskeinen asenne taas antaa asioiden puhua puolestaan. Elämässä säilyy joustavuus, spontaanius ja avoimuus uusille kokemuksille (Frank Barron: *Skapandets psykologi*, s. 74).

Pitäytyminen kerran opitussa totuudessa on kätevää, mutta Raamatun kohdalla sellaista mukavuusaluetta ei ole: ”Koetelkaa kaikkea ja pitäkää se, mikä on hyvää” (1 Tess. 5:21). Pieni lapsi tutkii ympäristöään herkeämättömän uteliaasti, keksii ja sepittelee omia juttujaan, oivaltaa, luo yllättäviä yhteyksiä asioiden välille.

KUVA: SINIKKA MÄKIVELHINKO

”*Papukaijaksi hän hänet loi...*” *Vai sittenkin ihmiseksi?*

Tsekkiläinen **Ivan Málek** määrittelee luovan mielikuvituksen ihmisen peruskyyksi, myötäsentyiseksi lahjakkuuden lajiksi (”the basic human faculty”) (Dag Romell: *Kreativitet – en outnyttjad resurs*, s. 20). Tätä alkuperäistä ihmisidentiteettiä ei ole lupa syrjäyttää.

Toki yhteisten asioiden hoitaminen vaatii tiettyä sitoutumista yhteisiin sopimuksiin ja normeihin. Mutta liian tiukka samastuminen uskonnolliseen, poliittiseen, kulttuuriseen tai muuhun ihmislähtöiseen yhteisöön

laiminlyö käskyn: ”Kumartakaa häntä, joka on luonut” (Ilm. 14:7).

Luoja ”kumarretaan” seuraamalla häntä. ”Seuraa sinä minua” (Joh. 21:22).

Seuraa – katso mallia, tee niin kuin minä teen.

Sinä – juuri sinä; mitä muut tekevät, ei kuulu sinulle (Joh. 21:22).

Minua – ei muiden käsitä minusta.

Tämä Luoja kieltää: ”**Älkää tuomitko!**” Miksi rajoittaisimme totuuden koko potentiaalia jonkin ennakoosenteen vuoksi? Luoja neuvoo: ”**Koetelkaa!**” Eikö se velvoita kysymään, ennen kuin vastaamme? Tekemään havaintoja, ennen kuin teemme johtopäätöksiä? Jos Luoja kehottaa: ”**Valvokaa!**”, vaalimme kykyä reagoida tarkoituksenmukaisesti ja innovatiivisesti uusiin haasteisiin.

Se on alkuperäistä ihmisyyttä, luodun yhdennäköisyyttä Luojan kanssa. Kollektiivinen identiteetti parhaimmillaan tarjoaa ihmiselle välinearvon suorittajana. Luoja antaa absoluuttisen ihmisarvon persoonana.

Siksi koko maailmaa kutsutaan palvelemaan Luoja suoraan, ilman välikäsiä. Kumartamaan häntä, joka luo uutta. Kunnioittamaan ihmisyyden lahjaa. – SM

Tekniikan alueella kaikista merkittävästi uutta luovista keksinnöistä vastaa väestön pieni vähemmistö – 0,1 % (Dag Romell: *Kreativitet – en outnyttjad resurs*, s. 20). Hengellinen nerous on älykkydestä, iästä, sukupuolesta ja yhteiskunnallisesta asemasta riippumatonta: ”Minä vuodatan henkeni *kaikkiin* ihmisiin. Ja niin teidän *poikanne* ja *tyttärensä* profetoivat, *nuorukaisenne* näkevät näkyjä, *vanhukseksenne* ennusunia. Myös *orjiin* ja *orjattariin* minä vuodatan henkeni” (Joel 3:1-2).

KIINALAINEN JUTTU

Globalisoituvassa eli maapalloistuvassa maailmassa havaitsen tämän tästä olevani eri asioiden suhteen ”täytttä ymmärrystä vailla”. On asioita, joista voin vain todeta: ne ovat minulle täytttä hepreaa.

KUVA: SINIKKA, MAKVIERIKKO

Hepreaa puhuville israelilaisille sen sijaan hankalasti ymmärrettävä on kuin kiinaa, *ze sinit bishvili*. Ruotsalaiselle se on *rena rama gregiskan*, siis silkkaa kreikkaa. Samoin englantilaiselle: *it's all Greek to me*. Mitä taas saksalainen ei ymmärrä, on hänelle espanjaa. Sitä mieltä ovat myös tsekit, serbit, kroaatit, slovenit ja slovakit.

Portugalilaiset puolestaan yhtyvät ruotsalaisiin siinä, että käsittämättömän vaikea on kuin kreikkaa: *falando grego*. Espanjalaiset – hollantilaisten, unkarilaisten, puolalaisten ja venäläisten tavoin – kummeksuvat vaikeasti ymmärrettävää asiaa moittimalla sitä kiinalaiseksi. Niin tehdään myös Latviassa ja Liettuassa. Virossakin sanotaan: *See on nagu hiina keel*.

Meille suomalaisille outo ja ihmetystä herättävä asia on, paitsi täytttä hepreaa, usein myös kiinalainen juttu. Arabiaa puhuville, kuten myös bulgarialaisille, outo ja ihmeellinen on lähtöisin Intiasta. Norjalaisille vaikeasti tajuttava on kreikkaa, tanskalaisille se on peräisin Venäjältä.

Italialaiselle mysteerit ovat arabiaa. Näin ajattelee myös osa turkkilaisista, osa taas kääntää katseensa Ranskaan ja sen kimuranttiseen kieleen. Kreikkaakin mielipiteet pirstovat: osalle maan asukkaista käsittämätöntä on kiina, osalle arabia. Kahtiajako koskee myös Ranskaa, jossa iät kaiket on nautittu väittelystä. Siellä outo on monille kuin kiinaa: *c'est du chinois*, toiset ovat samaa mieltä suomalaisten kanssa: *c'est de l'hébreu*.

Kiinalaisen kulttuurin keskus Dragon Gate sijaitsee 25 km Gävlestä etelään E4-tien varrella. Tervemenoa!

Entä itse kiinalaiset, mikä mahtaakaan olla heille ”kiinalainen juttu”? Kantoninkiinalaiset kuvaavat outoa värikkäällä sanonnalla *kuin kanan sisälmykset*. Mandariinikiinalaisille arvoituksellinen ja ihmeellinen on *kuin taivaallista kirjoitusta*.

Espanjaa puhuville on ajattelua herättävä tapa pyytää käsittämättömältä kuulostavaan asiaan selvennystä: *Háblame en cristiano!* Puhu minulle kristityn tavoin!

Käsi sydämelle: puhunko minä muille selvin sanoin, vai käsittämätöntä kaa-naankieltä? ”Taivastien vaeltaminen pyhien yhteydessä” on saattanut tulla minulle niin tutuksi, ettei minusta enää ole uusien ”ristin tielle” lähtevien opastajaksi, vaan puheeni on heistä täytttä hepreaa. Miten oppia kertomaan ilosanomasta tuoreesti nykykielellä ”kristityn tavoin” – siinäpä vasta kiinalainen juttu!

– Ari Laitinen

KUVA: S. MAKVIERIKKO

Mandariinikiinalaiselle arvoituksellinen on ”kuin taivaallista kirjoitusta”. Teemmekö taivaallisista asioista tavallisille ihmisille kuin kiinaa tai peräti hepreaa?

Lukijoiden taholta on tullut toivomus saada kuulla henkilökohtaisia kokemuksia. Ensimmäisenä Raili Henttisen toimesta *Tuulikki Hagström*. Kenen tarinan sinä haluaisit kuulla? Vastaanotamme ehdotuksia!

KUVA: ATRAM MARKKINERIKKO

Mieliteksi: 5 Moos. 33:27: ”Sinun turvasi on ikiaikojen Jumala, sinua kantavat ikuiset käsivarret...”
Mielilaulu: ”Sydämellä Jeesuksen” (*Srk laulaa*, n:o 334)
Mieliteot: käsityöt, musiikki, lähimmäisten auttaminen
Seurakunnassa: sihteerinä n. 10 vuotta, dikonissana, johtokunnassa ja ”jokapaikan höylänä” useita vuosia
Kotiseurakunta: Tukholman suomalainen adventtiseurakunta

Kadonneitten vuosien kaipuu

Kotipitäjäni Pohjanmaan Lapualle saapui 1953 adventtisanomaa julistamaan **Sulo Halminen** apulaisenaan sisar **Senja Piilola** (myöh. Nyqvist). Kaikki oli uutta ja kiehtovaa ainakin 9-vuotiaan lapsen mielestä. Erytisen painotuksen julistuksessa sai se, että Jeesus tulee pian.

Äitini kastettiin vuonna 1954 Tervajoen adventtikirkossa. Vuosi sen jälkeen tein oman päätökseni seurata Jeesusta. Eihän 9-vuotias voinut vielä sanoman kaikkia vaikeatajuisia kohtia ymmärtää, mutta koska pelkäsin, että Jeesus ehtisi tulla, ennen kuin kasvaisin niin isoksi, että ymmärtäisin paremmin, sain vanhempieni luvalla upotuskasteen, ja minut otettiin seurakunnan jäseneksi.

Vuodet kuluivat. Maailman houkutukset tulivat kuvioihin. Uskoni kylmeni. Hairahduin mailman teille. Eihän se tyydytystä tuonut, mutta nuorena on niin utelias näkemään ja kokemaan kaikkea uutta!

Myöhemmin muutin Ruotsiin, löysin elämäntoverin ja perustimme perheen. Mutta vaikka oli perhe ja suloiset lapset, jotakin puuttui.

Hakeuduin Kirjeellisen Raamattuopiston ruotsinkielisille kursseille. Silloinen seurakuntasisar, **Stina Sandberg**, kävi minua jopa tervehtimässä 1960-luvun lopulla. Paremman kaipaus oli siis jo

jossain, en vain ollut varma, kelpaisinko enää Jumalalle.

Sitten sain kuulla, että suomalaiset olivat saaneet pastorin Tukholmaan. Lähdin ottamaan selvää, vieläkö sittenkin kelpaisin Jumalalle. Työntekijöinä olivat tuolloin **Heikki** ja **Kaarina Luukko**. Heidän kanssaan pystyin puhumaan ”kadonneista vuosista”, jotka olin kulkenut maailman polkuja. He rukoilivat paljon kanssani, kannustivat ja rohkaisivat. Niin sain armon liittyä seurakuntaan uudelleen 1972.

Se oli riemullinen päivä, vaikka Paholainen yritti vielä silloinkin vastustaa ja estää minua pääsemästä omaan kastejuhlaani. Auto, jolla piti lähteä, ei käynnistynytkään. Jouduimme turvautumaan linja-autoon, tyttäreni ja minä. Mieheni jäi poikamme kanssa kotiin, kun emme kaikki neljä päässeet autolla. Ehdimme ajoissa kirkolle. Paholainen kärsi tappion, olinhan pyytänyt apua Jumalalta, joka kuuli rukoukseni.

Olen saanut vaeltaa kaitaa tietä yli 40 vuotta ja kokea: Herra auttaa lapsiaan niin pienissä kuin suurissakin asioissa. Kiitän häntä kaikista päivistäni. Kiitän myös seurakunnasta, jonka tunnen kodikseni.

Mikä on suurin ero maailmalla olon ja kotiintulon välillä? Sanoisin, että turvallisuudentunne, kun saa olla lähellä Jumalaa.
 – *Tuulikki Hagström/sm*

UUSI KILPAILU YS- 2013-2

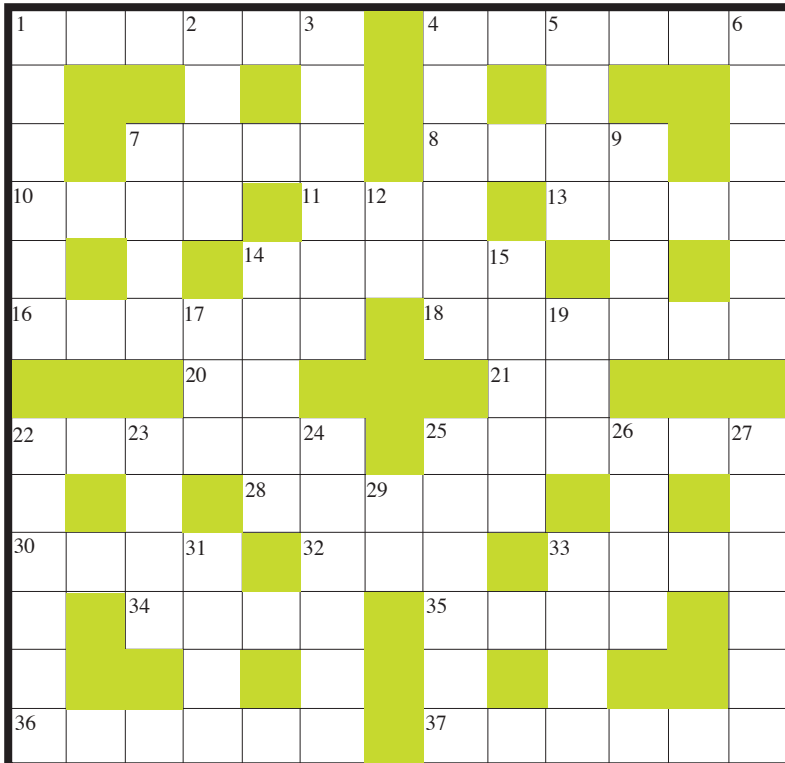
VAAKA-
SUORAAN:

Ristikon
on laatinut
aikoinaan
TERVEYS-
lehdelle
Joel
Niininen.

1. Katve
4. Lääkkeitä
7. Ovi
8. Pönkkä
10. Hälinä
11. -sade
13. Kaasuseos
14. Kudosviottuma
16. Poimu
18. Tuuma
20. Huudahdus (ihastunut)
21. Huudahdus (kivussa)
22. Ruokkia
25. Turvotus
28. Nilkuttaa
30. Työkalu
32. Eläke (lyhenne suom.)
33. Monopoliyhtiö
34. Pyydys
35. Julki
36. Hävittää
37. Anatom. johdin

PYSTY-
SUORAAN

1. Itiökasvi
2. Aisti
3. Tautinen
4. Vankkarakenteinen
5. Erite
6. Lukutapa
7. -hengitys
9. Riemuja
12. Nimettömien auttava liike
14. Huolenpito
15. Kuljettaja
17. Tuhohyönteinen
19. Pyrkimys
22. Lihottavia
23. Suoja-aine
24. Ottajaa onnellisempi
25. Palvelevaisia
26. Palkka
27. Kurisevia
29. Pronomini
31. Anteeksi-
33. Kylpypaikka

Ratkaisu
31.8.2013
mennessä!

Leikkaa irti
ja postita
kääntöpuolella
olevaan
osoitteeseen.

*Muistathan
postimerkin!*

Voit myös
lähettää
sähköpostissa.

Sana valloittaa Norjassa uuden käännöksen ilmestyttyä Raamattu on noussut maan myydyimmäksi kirjaksi. Käännöstyöhön osallistuneen **Ove Knausgaardin** mielestä maailmankuvamme perustuu yhä paljolti Raamatun ajatusten pohjalle. Det Norske Teatretin ohjelmistossa on kevätkaudella 2013 ollut lähes kuuden tunnin pituinen raamaattuaiheinen produktio ”Bibelen”. Kestosta huolimatta mm. musikaaliartisti **Heidi Ruud Ellingsen** totesi, ettei hänellä ollut ”tylsää” sekuntiakaan. Kolme tuntia Vanhaa Testamenttia, kolme tuntia Uutta – oiva tapa viettää perjantai-iltaa – ainakin 16 000 norjalaisen mielestä. – *SM*
Lähteet: *Aamulehti* 6.6.2013; *VG nett*, 1.2.2013

KUVAT: SINIKKA MÄKIVIERIKKO

Sanansaattajat (suomalainen lähetyksjärjestö) on vapaaehtoisvoimin soveltanut 600 tuntia raamatunopetusta Applen älypuhelimille ja ”pädeille” (tableteille eli taulutietokoneille). Järjestön tuottaama radio-ohjelmaa ”Raamattu kannesta kanteen” seuraa joka viikko noin 200 000 kuulijaa.
Lähde: *Aamulehti* 6.6.2013

**Leikkaa
irti
ja lähetä!**

YS- KILPAILU 2013/2

Vastaajan nimi ja osoite:

.....
.....
.....
.....

YLÄSALI-lehti
Olof Palmes gata 25, 3 tr
111 22 STOCKHOLM

Sähköpostiosoitteeme:
falcoprofil@bredband.net

Pyörätaksihanke köyhyyden kierrettä murtamassa*

Voisitko työskennellä kello 6 – 20 kuljettaen ihmisiä ympäriinsä poljinvoimaisella pedi-cab -taksilla? Päivän päätteeksi maksat puolet tuloistasi pyörän omistajalle, itsellesi jää 30 kruunua perhettäsi varten. Tämä on todellisuutta monelle polkupyörätaksien kuljettajalle Ozamiz Cityssä. Se luo köyhyyden kierteen, jota on vaikea murtaa.

Columba-projekti *Pedaling to Live* tarjoaa ahkerille kuljettajille mahdollisuuden oman kulkuvälineen hankintaan. Kuljettajalle annetaan kolmipyörätaksi, jota hän maksaa korottomasti osuuspankkiin 18 kuukauden ajan. Sen jälkeen hänellä on täysi omistusoikeus pyöräänsä. Kun pankki saa rahaa, se ostaa uusia pyörätakseja, niin että yhä useammat perheet pääsevät osalliseksi hankkeesta.

Vuonna 2006 pyörätakseja toimitettiin 85 kuljettajalle, joista yli 50 oli vuonna 2010 pyöränsä omistajia. Community Bank (osuuspankki), jolle maksut suoritetaan, on laajentunut ja antaa apua kuljettajien lapsille koulujen lukukausimaksuihin, terveydenhuoltoon, asuntojen korjaamiseen ym.

Tulevaisuuden tavoitteena on rakentaa 40 edullista asuntoa. Kodit maksetaan samalla tavalla kuin pyörät. Kuljettajat auttavat talojen rakentamisessa – talo kerrallaan. Kaupunki järjestää taloyhteisölle veden ja sähkön, ekologisen puutarhan sekä ympäristöystävällisen jätehuollon.

Jonotuslista hankkeeseen on pitkä. Siksi ihmisiä kehoitetaan taloudellisesti

Lyhyellä matkalla pedi-cabin maksu on 5 Pesoa (0,80 kr). Motor-cap on vähän kalliimpi, 7 Pesoa (1,10 kr). Kolmipyörätaksissa matkustajat ovat jotensakin auringolta ja sateelta suojassa. Kuljettaja on usein sään armoilla.

Valtaosa liikenteestä Filippiinien Ozamiz Cityssä on sivuvaunullisia pyörätakseja (pedi-cab) ja taksimootoripyöriä, joissa sivuvaunu (motor-cab). Varsinaisia taksiautoja ei juurikaan näe.

tukemaan projektia, antamaan käytännön apua ja rukoilemaan sen puolesta.

– Esko Mäkivierikko

*) Cycle of poverty broken with Pedi-cab project

Filippiineillä talot rakennetaan yleensä betoniharkoista. Puu – yksinkertaisia bamburakenteita lukuunottamatta – on kalliimpi vaihtoehto. Seuraamme **Ozami Cityssä** uuden talon pystytystä.

Isoilla rakennustyömailla valvotaan työturvallisuusmääräyksiensä noudattamista, pienillä niitä ei välttämättä huomioida. Työkenkien tilalla voi olla varvassandaalit. Jollakin voi olla työrukkaset, mutta kypärää tuskin kenelläkään. Silti rakentaminen sujuu yllättävän nopeasti ja hyvin, eikä mitään pahempia onnettomuuksia tapahdu.

Kolmikerroksista taloa rakennettaessa perustus kaivetaan kahden metrin syvyyteen. Työ on rankkaa 30 asteen kuumuudessa! Tämä tontti on kauan sitten ollut riisipeltä. Maata syvemmälle kaivettaessa löytyi vesipuhvelin luita.

Moottoripyöräksi on halvin tapa tuoda tarveaineet – metallitangot, vanerilevyt, sementtisäkit – rakennuspaikalle. **Mark Sigue**, joka toi yhdessä isänsä kanssa puutavaraa rakennustyömaalle, on vasta 12-vuotias, mutta jo nyt hän ajaa yksin sujuvasti kaupunkiliikenteessä isolla tavaramoottoripyörällä...

Maassa maan tavalla – talotkin

Jos rakennuspaikalla ei ole tilaa, betoniharkot, hiekka ym. rakennustarvikkeet lastataan kadun varteen liikenteen kiusaksi. Tässä betonin tekoon käytettävää kivimurskaa kipataan kadulle. Osa siitä lapioidaan säkkeihin kannettavaksi betonintekopaikalle.

Betonin sekoitusta kadulla naapuritalon edessä – valvoo työnjohtajan (vas.) lisäksi naapurin kaksi koira.

Tuleva rakennusinsinööri vai rakennustarkastaja työssään?

Pylväsraudoituksen on oltava vahva: talo ei saa sortua pienestä maanjäristyksestä eikä pahimmastakaan myrskystä.

Työnjohtajan pikku pojasta tulee varmaan vielä hyvä rakennusinsinööri: jo 3-4-vuotiaana on tilanne hallinnassa parisen metriä syvän rakennusmontun reunalla!

Seinät nousevat harkoista kerros kerrokselta...

...ja ovenkarmit osuvat paikoilleen.

Jatk. s. 16

Oik.: Välikaton sisällä kulkevat sähköputket

Vas: Välikaton betonilauδοitusta. Yllä: Välikaton betonirauδοitusta.

START/MÄL

"Minä olen A ja O." – Ilm. 22:13

"Uskon alkaja ja täyttäjä..." – Hepr. 12:2

Tämän kirjoittajan tiedossa ei ole, pääsikö Jukolan viestissä numerolla 1565 startannut JUHANNUKSEKSI KOTIN -joukkue kotiinsa juhannukseksi, mutta Jämsässä 15-16/6 2013 se tuli maaliin sijalla 1363. Aleksis Kiven *Seitsemän veljeksien* mukaan nimitetty suunnistuskilpailu järjestettiin ensimmäisen kerran v. 1949. Tuolloin matkaan lähti 41 joukkuetta. Nyt ilmoittautuneita joukkueita oli 1623. Seitosenosuuksisen yösuunnistusviestin taivalsivat mm. OMAN POLUN RAIVAajat, SELVITYJÄT, TUURIPeLLET, KAIDAN TIEN KULKIJAT, TYHMÄNRohKEAT VELJEKSET, MULLEKAIKKIHeTtI, KANANPOJAT (kaikki Kyyckling-sukunimisissä) ja TEAM TORRKULLA (ei torkulla oleva tiimi, vaan Torrkulla-nimisten joukkue).

Perille löysivät niin ELIAKSEN EKSYJÄT kuin HARHAVEIKOTKIN. Samoin joukkueet, jotka menivät RISTIIN RASTIIN, VIERESTÄ OHI, olivat HIUKKASEN HUKASSA ja KAUKAA HAETUT. Edes EKSYMÄ 360° ei jättänyt joukkuetta Jämsän Myllymäen kankailla samoilemaan, vaan se kiri sijalle 993. ALKO-STOP voitti KOSKENKORVAN SUUNNAN, PYHÄT MIEHET päihittivät SYVÄPUMMIN.

Kovin välinpitämätön ei AIVAN SAMA ole voinut olla, koska sijoittui 384:nneksi. Ratamestarin pätevyyttä alkaa kuitenkin epäillä, kun nekin, joilla PÄÄSSÄ VIIRAA, selvittivät tiensä maaliin. Toisin kävi joukkueelle TAKANA LOISTAVA TULEVAISUUS (keskeytti). SUUNNATTOMAN INNON ykkös-, kakkos- ja kolmosjoukkue pärjäisivät kohtalaisesti, mutta SUUNNATON INTO 4 -joukkueen kohdalla 5. ja 7. osuuden juoksijat hylättiin. Löytyikö intoa, mutta ei suuntaa? Joukkuekilpailussa ei auta, vaikka kaikki muut tekevät loistosuorituksen, jos yksi lenkki pettää. KAVERIPORUKAN ja ONKO PAKKO ETEENPÄIN TARPOA -joukkueen ankuri, viimeisen osuuden viestin viejiä, keskeytti, joten koko joukkue jäi vaille tulosta.

"Hylätty." "Keskeytti." "Ei lähtenyt." Olemmeko periaatteessa ilmoittautuneet taivastielle, mutta emme käytännössä lähteneet liikkeelle? Lähteneet liikkeelle, mutta uupuneet kesken? Juosheet innolla, mutta omaan suuntaan? Hylätäänkö suoritus siksi, että puuttuu jonkin rastin leima? Ristin? – SM

(MAASSA...jatk. silta 15) Betoni välikaton valua varten sekoitettiin välikaton päälle kimpilevyistä tehdyllä tasanteella. Valu jatkui pitkälle aamuyöhön, sillä koko katto oli saatava valmiiksi samalla rupeamalla. Ennen rakennustelineiden poistoa valetun välikaton piti kuivua 20 päivää, jona aikana sitä täytyi kastella päivittäin. – EM

JUKOLAN VIESTIN SISÄLTÖ 2013

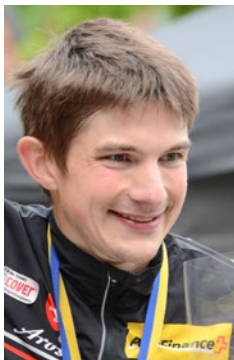
"Mutta ampukoot he päällemme kaikki kiukkunsa nuolet, mehän puremme läpi-kiasatut sydämemme kovaksi kuin kipinöitsevä teräs. Puhaltakoot meitä kohtaan joka haaralta myrkyä kuin käärmeet, ja satakoon päällemme paljasta sappea, me kuitenkin, silmät ummessa, kiristäen hammasta ja myristen kuin villit härjät, rynnäämme päisin."

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

Rasti on löytynyt...

Jukolan viestin 2013 voittajajoukkueessa (Kalevan Rasti 1) suunnisti mm. sveitsiläinen **Fabian Hertner** (kuvassa World cup-osakilpailun voittajana Sigtonassa 4/6 2013).

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

KUVIA: SINIKKA MAKIVIERIKKO

Erkki Nieminen

Hiljaisuuteen kutsuttu

Erkki Olavi Nieminen syntyi Jämsässä 9.5.1933 ja nukkui pois 3.5.2013, kuusi päivää ennen 80-vuotispäiväänsä.

Pastori **Onni Peltonen** kastoi Erkin vanhemmat, ja 17-vuotiaana Erkki seurasi heidän jalanjäljissään.

Erkki ja **Karina** avioituivat Suomessa. Karina muutti Ruotsiin ensin, Erkki tuli perässä vuonna 1963. Koko 50-vuotisen Ruotsissa olonsa ajan he ovat asuneet Ekebyholmin ja Rimbon alueella.

Erkki oli hiljainen mutta nopeälyi-

nen, ahkera ja hyväntahtoinen ihminen, joka ei koskaan halunnut loukata ketään. Hän rakasti luontoa ja piti kalastuksesta. Hän tiesi, mistä parhaan saaliin saisi.

Viime vuosina Erkin terveys alkoi horjua. Polvileikkaus jokin vuosi sitten ei oikein onnistunut, vaan jalka jäi vinoon, mikä vaikeutti liikkumista ja aiheutti kipua. Uusi leikkaus olisi ollut liian suuri riski hänen sydämelleen. Erkki rukoili, että hän saisi rauhassa nukkua pois joutumatta pitkäksi aikaa pyörätuoli- tai vuodepotilaaksi. Jumala vastasi hänen rukoukseensa.

Tiistai-iltana 30.4. Karina kävelylyttä tultuaan huomasi, miten Erkin pää retkahti sivulle. Erkki halusi kuitenkin nukkua nojatuolissaan, kuten tavallista. Varhain keskiviikkoamuna Karina hälytytti apua, ja Erkki vietiin ambulanssilla Norrtäljen sairaalaan. Perjantaina 3.5. klo 20.30 hän menehtyi aivoverenvuotoon perheenjäsenten läsnäollessa.

Siunauksen Rimbon kirkossa toimitti 17.5. pastori **Taisto Hillberg**, Erkin veli. Muistotilaisuus oli Ekebyholmin Kastanjassa. Kukkien sijasta osanoton saattoi ilmaista lahjoituksella ADRA Hjälpaktionille.
– Heikki Luukko

Jumalallisen arvovallan jäljittelemätön huipentuma

”Herra tietää tähtien luvun, hän on antanut niille kaikille *nimen*” (Ps. 147:4). Niemisen Erkin hän on nyt ”*nimeltä* kutsunut” (Jes. 43:1) odottamaan jumalallisen arvovallan huipentumaa, hetkeä, jolloin ”Herra sanoo pohjoiselle: ’Anna tänne!’ ja etelälle: ’Päästä irti! Tuokaa kaukaa minun poikani takaisin, maan ääriä tyttäreni, tuokaa jokainen, joka on kutsuttu minun *nimiini*” (Jes. 43:5-7).

Silloin leikkauksessa vinoon jääneet jalat oikenevat, vajaatoimintaiset sydämet vahvistuvat, aivojen verisuonet uudistuvat, Lex Sarah ja Lex Maria -ilmoitusten tulva tyrehtyy, ja kaikki väärat diagnoosit menettävät merkityksensä. Enää koskaan eivät tietojärjestelmät romahda eivätkä potilaat putoa ”tuolien väliin” eri tahojen pompotellessa vastuuta toinen toisilleen, sillä kaikki nykyinen on mennyttä. – SM

KORJAUS: Vieno Elina Vihermö, jonka muistokirjoitus oli YS 2013/1:ssä, oli syntynyt 1911 eikä vuonna 2011, kuten virheellisesti mainittiin.

Kiitos käynnistä – tervetuloa uudestaan!

Evankeliumin perusviesti pelastuksesta lahjana ei vanhene. Se pitää julistajan-kin ikinuorena. Sen osoitti pastori **Antti Oksanen** vieraillessaan Tukholmassa 20/4 (kuva yllinnä oikealla).

Jumala ei hylkää, hän etsii eksyneet-kin takaisin tarhaansa, todisti **ryhmä Vantaalta** (kuva alla) sanoin ja sävelin 27/4. Yhden vaikuttavan esimerkin tästä kertoi **Urpo Eklund Mervi Salosen** haastattelemana (kesk. oikealla).

Havaintoesityksen kiittolisuuden tärkeydestä pienistäkin asioista antoi **Ansku Jaakkola** 11/5. Salista löytynyt kolikot, joita luultiin jonkun vahingossa pudottamaksi, kuuluivat hänen puheensa rekvisiittaan.
– SM

Vierailijoiden esitykset on saatavana CD-tallenteina (puh. 08-768 46 87) ja kotisivullamme: www.ylasali.se

KUVAT: ESKO MÄKIVIERIKKO

KUVA: SINIKKA MÄKIVIERIKKO

Saarelle merelliselle

Tukholman suomalaisen seurakunnan kesäretkellä Ahvenanmaalle 8.6.2013 ”kaikkila oli niin mukavaa...” Maarianhaminassa (Ålandsv. 36) kokoontuu pieni, uskollinen joukko lauantaisin klo 14 (huom. aika). Jumalanpalveluskielenä on ruotsi. Suosittelemme lämpimästi poikkeamista sinne, oli paikka kesä tai talvi!
– SM

Maarianhaminan kallioilta näkyvät museona toimivan purjelaiva Pommerin mastot.

Kesälauantaisin

Raamatuntutkistelu klo 10. Olof Palmes gata 25, 3. krs, Tukholma. Tiedustelut: sihteeri *Tuulikki Hagström*
08-500 81 907. Seuraa ilmoituksia **Ruotsinsuomalainen-lehdessä** s. 3. Kotisivu: www.ylasali.se

”Myös muita lampaita”

Joillekin on uskon esteenä kristillisyyden jakautuneisuus. Kirkkojen maailmanneuvostoonkin kuuluu peräti 349 eri kirkkoa. Entä sitten? Lampaista on ainakin 200 - 800 rotua, joidenkin arvioiden mukaan jopa 1200 - 1300 variaatiota. Luonnossa ”yksi lauma” samassa karsinassa ei onnistu, koska rotujen laumanmuodostustavoissa ja yhteensopivuudessa on eroja.

Ehkä kuvaannollistakaan laumaa ei tee yhdeksi sama karsina, vaan se, kenelle lampaat kuuluvat? ”Yksi Paimen”, yksi ääni – lammas tunnistaa sen ja seuraa.

Nelijalkaisilla lampailla on kuulemma erittäin herkkä kuulo. Entä kaksijalkaisilla?

– SM

Wikipedialähteitä: *Lammas, Får, Tamfår, Sheep*; ym.

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

YLÄSALI, Tukholman suomalaisen adventtiseurakunnan yhteyslehti, on kaikille avoin foorumi – kuka tahansa voi lähettää kirjoituksiaan. Artikkelien sisällöstä vastaa kirjoittaja. Toimituksella on oikeus lyhentää/muokata tekstiä.
Tilaukset, osoitteenmuutokset ym: kirjallisesti tai netissä. Yhteystiedot: s. 2.

SRK:N VASTAAVA

Eeva-Liisa Vihermä

0176-124 05

SIHTEERI

Tuulikki Hagström

08-500 81 907

MYYTÄVÄNÄ

Vierailijoiden puheita

CD-tallenteina, kirjallisuutta ym. Tilaukset:

Puh. **08-768 46 87**

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

Kohtaan Herrani luonnon temppelissä
Hänet tunnistan tuulen hyminässä.

Hän puhuu lauluissa laineiden,
tyvenessä ja säässä myrskyjen.

Hänet tunnen tähtkässä pellon viljan
ja tuoksussa kukkasan kauniin liljan.
Pihanurmen vihreä matto taas
käy huolenpidostaan kertomaan.

Hänet tunnen liidossa lintusen,
tummasiipisten, sirojen pääskyjen,
karkelossa myös kirjavan perhosen,
maisemassa saariston talvisen.

Katso Luojaasi – häntä ken kaiken loi.
Tämä kaikki ei tyhjästä tulla voi!
Hän ihmisen ylimmäks aatelo,
että ymmärrystänsä käyttää voi.

Kuulen luomakunnasta huokauksen, sillä sekin jo vartoo kaivatun,
milloin päättyy turmelus kokonaan ja taivas maan päälle lasketaan.

Teksti: Ilmi Viljalehto

Koputtelua

HORISONTTI

Thaimaassa asuessamme ostimme vesimelonit ja ananakset läheiseltä hedelmätorilta. Myyjällä oli tapana kysyä, kuinka pian hedelmän söisimme. Koputtelemalla ja kaikua kuuntelemalla hän arvioi, milloin hedelmä olisi syöntikypsä, tänäänkö vai vasta ylihuomenna. Opimme, että kaiku voi kertoa kypsyydestä.

Täällä Pohjolassakin koputellaan. Tontillamme käy harva se päivä tikkoja. Vihertikka nauraa räkättää kuin sydämensä pohjasta. Käpytikka on harvasanaisempi, mutta kovarsi vuosi sitten taitavasti pesäkolonsa pienen metsikkömmen vantteraan vaahteraan. Päällisin puolin puu vaikuttaa terveeltä, mutta valitsemalla juuri sen tikka paljasti totuuden. Tikat pystyvät löytämään sopivasti ydinvikaisen puun kuuntelemalla puusta kantautuvaa koputuskaikua. Tikan asuinsijaksi kelpaa vain lahotalo!

KUVA: SINIKKA MÄKIVIERIKKO

Minäkin koputtelen. Yksi astiakaappimme syvistä posliinilautasista ei kilahdakaan, vaan särähtää. Silmä vahvistaa korvan löydöksen: lautasen reunassa on hiushalkeama. Sellon kantta napauttamalla löytyy irronnut, rämähtävä liimauksen kohta.

Mietin, mitä kaikkea voisi kopauttaa. Millainen mahtaa olla oman puheeni kaiku? Kalskahtavatko sanani ontoilta, ajatukseni lahoilta? Liioittelenko pikkuaasioita, teenkö bagatelleista ”uskomattoman mielenkiintoisia”? Jos kaikki kokemani on ”valtavaa”, ”suurenmoista” ja ”avaa ihan uusia ulotteita”, niin mitä itse asiassa sanoillani viestitän? Ydinvikaisuuttaniko peittelen, omaa egoaniko paisuttelen?

Päätän yrittää opetella ilmaisemaan ajatukseni kohtuullisin sanoin, paljastamaan myös empimiseni ja epävarmuuteni, tietämättömyytenikin. Onnistunko tässä, sitä en tohdi sanoa, sillä ennustaminen on vaikeaa, varsinkin tulevaisuuden.

Kaiku kertoo kypsyydestä. Tekisipä mieli kopauttaa itseäni otsaan, mutta jätän sen asiantuntijalle, en kuitenkaan tikalle.

– Ari Laitinen